

PORTA FIDEI

Met het hart van een vader

Apostolische
brief
p. 4

p. 15

Overzicht
van de
programma's

p. 10 - 11

Vieringen in de
GOEDE WEEK
p. 19

EDITORIAAL

Beste vrienden van Radio Maria,

We zijn onlangs binnengetreden in de tijd van de Vasten. In het Evangelie van Aswoensdag lazen we dat de Vader in het verborgene alles ziet. Als het nu gaat over bidden, vasten of aalmoezen geven, de Vader ziet het. Dit moet ons er toe leiden veel vertrouwen te hebben in God. Ook Radio Maria wil dat vertrouwen uitstralen. Vaak weten we niet wie we bereiken met de Radio. We zijn er ons ten volle van bewust dat velen in het verborgene zitten, en naar ons luisteren. We denken hierbij vooral aan de zieken, de eenzamen, de stervenden. In het verborgene vinden zij dan een steun, een stem, en een aanwezigheid, deze van de levende Heer zelf! Laten we even nadenken

hoe iedereen van ons die aanwezigheid van de Heer kan ondervinden. Het Evangelie geeft ons drie daden die we als onze taak zouden moeten beschouwen, zeer speciaal in de Vastentijd.

Het gebed: wat is bidden eigenlijk? Ooit gaf iemand als antwoord: "Ik kijk naar Hem, Hij kijkt naar mij!" Meer moet het gebed niet zijn! Met een zeker cynisme zei iemand ooit over Radio Maria: "Soms worden er ononderbroken weesgegroetjes geboden en uitgezonden, in een soort estafette, waarbij de bidder wordt afgelost als die even op adem moet komen. Met schier onuitputtelijke energie wordt er gebeden, alsof er een wereldrecord moet worden gevestigd." Natuurlijk wordt hier niet de geest beschreven met dewelke wij een gemeenschap vormen in het gebed. Ook al bidden we op Radio Maria elke dag de volledige Rozenkrans, met al de andere gebeden wensen we geen marathon te lopen, maar wel God te ontmoeten en tegelijkertijd Hem onze noden toe te vertrouwen, vaak op voor-

spraak van de Heilige Maagd. In dit jaar van de heilige Jozef voegen we hier met veel devotie ook deze grote heilige aan toe. Laten we blijven bidden, ook voor onze Radio en al haar luisteraars, in een geest van ontmoeting met de Heer en zijn Moeder.

Een tweede taak in de Vastentijd is het **vasten** zelf. Het vasten is misschien de minst populaire daad die het Evangelie ons voorstelt. Wat is vasten? Hier zou iemand die enkel uitwendig kijkt naar christenen kunnen denken dat we een soort dieet volgen. Niet waar natuurlijk! Wel ontzeggen we ons iets om ons te vullen met iets anders. Christenen zijn geen mensen die zich leegmaken. Integendeel! We vullen ons met het Woord van Christus en de liefde die dat Woord uitstraalt. "De mens leeft niet van brood alleen," zegt Jezus. Door het vasten durven wij hierop nadruk te leggen om in dit leven zo evenwichtig mogelijk reeds te kijken naar het eeuwige.

En tenslotte moeten we **aalmoezen geven**. Hier durf ik nogmaals een oproep doen aan jullie allen: steun ook Radio Maria. De stem die we bij de mensen thuis willen brengen

heeft nood aan veel technische ondersteuning. De onkosten om radio te maken zijn niet min. Blijf ons dus steunen. In de vele jaren dat we actief bezig zijn om het Evangelie te verkondigen via de ether zijn we gelukkig zeer sterk gegroeid, en hebben we altijd genoeg middelen gehad om onze taak te doen. Dit is dankzij de hulp van de vele weldoeners. Ook voor dit jaar hebben we uw steun broodnodig. Kunnen we allen nog iets meer? We rekenen op jullie milde gaven! En God die in het verborgene ziet zal het u lonen.

Radio Maria wenst jullie allen een mooie tijd in afwachting van de Verrijzenis waarbij het leven het haalt tegenover de dood. En dat leven is Jezus Christus! Moge Hij ons allen blijven zegenen en moge zijn heilige Moeder ons blijven begeleiden! Moge ook de heilige Jozef, ter ere van wie wij dit nummer van de Porta Fidei laten drukken, u beschermen en uw voorspreker zijn.

Pr. Karlo Tyberghien
Pr. Karlo Tyberghien
Directeur Radio Maria

Help Radio Maria om haar missie te vervullen!

VASTENACTIE

Uw bijdrage aan de **VASTENACTIE** van Radio Maria is welkom op rekeningnummer

BE49 7333 7333 7771

LITURGISCHE KALENDER MAART

- 2 Z. Karel de Goede,
- 4 H. Casimirus
- 6 H. Coleta
- 7 **Derde zondag in de veertigdagentijd**
- 8 H. Johannes a Deo
- 9 H. Francesca Romana
- 14 **Vierde zondag in de veertigdagentijd**
- 17 H. Patricius
- 18 H. Cyrillus van Jeruzalem

- 19 **H. Jozef, bruidegom van de H. Maagd Maria**
- 21 **Vijfde zondag in de veertigdagentijd**
- 23 H. Turibius van Mongrojevo

- 25 **Aankondiging van de Heer - Maria Boodschap**

GOEDE WEEK

- 28 **Palmzondag**

Met het hart van een vader

Met het hart van een Vader,
zo beminde Jozef Jezus, naar wie in alle vier de
Evangelieën verwezen wordt als: 'de zoon van Jozef'.

Mattheus en Lucas, de twee Evangelisten die het vaakst over Jozef spreken, vertellen ons heel weinig, maar toch genoeg om ons te laten waarderen wat voor vader hij was alsook de missie die aan hem werd toevertrouwd door Gods voorzienigheid.

We weten dat Jozef een timmerman was (Mt. 13,55), verloofd met Maria (Mt 1,18; Lc 1,27). Hij was een rechtschapen man (Mt 1,19), steeds bereid om Gods wil te doen zoals deze hem werd geopenbaard in de Wet (Lc 2,22, 27, 39) en door mid-

del van vier dromen (Mt 1,20; 2,13; 2,19; 2,22). Na een lange en vermoeiende reis van Nazareth naar Bethlehem, aanschouwde hij de geboorte van de Messias in een stal, "omdat er voor hen geen plaats was in de herberg." (Lc 2,7). Hij was getuige van de aanbidding door de herders (Lc 2,8-20) en de Wijzen (Mt 2, 1-12), die respectievelijk het volk van Israël en de heidense volkeren vertegenwoordigden.

Jozef had de moed om de wettelijke vader van Jezus te worden, die hij de naam gaf die hem door de engel werd ge-

openbaard: "Zij zal een zoon ter wereld brengen die jij Jezus moet noemen, want Hij zal zijn volk redden uit hun zonden." (Mt 1,21). Zoals we weten betekende het geven van een naam aan een persoon of een ding, zoals Adam deed in het Boek Genesis (Gen 2,19-20), zoveel als het aangaan van een relatie.

Veertig dagen na de geboorte van Jezus droegen Maria en Jozef hun kind aan de Heer op in de Tempel en luisterden met verbazing naar Simeons profetie over Jezus en zijn Moeder (Lc 2,22-35). Om Jezus te beschermen tegen Herodes, trok Jozef als vreemdeling naar Egypte (Mt 2,13-18). Nadat hij naar zijn eigen land terugkeerde, leidde hij een verborgen bestaan in het kleine en obscure dorpje Nazareth in Galilea, ver weg van Bethlehem, zijn thuisstad, en ver weg van Jeruzalem en de Tempel. Van Nazareth werd gezegd: "gij zult zien dat de profeet niet uit Galilea opstaat." (Joh 7,52) alsook: "Uit Nazaret, kan daar iets goeds vandaan komen?" (Joh 1,46). Toen Jozef en Maria de twaalfjarige Jezus uit het oog verloren tijdens een pelgrimstocht naar Jeruzalem, zochten ze angstig naar hem en vonden ze hem in de Tempel, in discussie met de Wetgeleerden. (Lc 2,41-50)

Na Maria, de Moeder van God, is er naast haar bruidegom, Jozef, geen enkele heilige die vaker vermeld wordt in het pauselijke magisterium. Mijn voorgangers hebben over de boodschap, die bevat is in de beperkte informatie die door de Evangelieën is doorgegeven, gereflecteerd teneinde zijn centrale rol in de heilsgeschiedenis beter te waarderen. De Zalige Pius IX riep hem uit tot "Patroon van de Katholieke Kerk", de Eerbiedwaardige Dienaar Gods Pius XII bracht hem naar voor als "Patroon van de Arbeiders" en de Heilige Johannes Paulus II als "Beschermer van de Verlosser". Sint-Jozef wordt universeel aanroepen als de "patroon voor een gelukzalige dood".

Honderdvijftig jaar na de afkondiging van Sint-Jozef als Patroon van de Katholieke Kerk door de Zalige Pius IX (8 december 1870), wil ik nu graag enkele persoonlijke reflecties delen over deze uitzonderlijke figuur, hij die zo

dicht bij ons mens-zijn stond. Want, zoals Jezus zegt, "de mond spreekt waar het hart van overloopt." (Mt 12,34). Mijn verlangen om dit te doen werd groter tijdens deze maanden van de pandemie, waar we, te midden van de crisis, hebben ervaren hoe "onze levens verweven zijn met en gedragen worden door gewone mensen, mensen die vaak over het hoofd worden gezien. Mensen die niet in de krant komen of krantenkoppen halen, of verschijnen op de recentste televisieshow, maar die zeer zeker in deze dagen de beslissende gebeurtenissen in onze geschiedenis vormgeven. Dokters, verplegend personeel, winkeliers en supermarktbedienden, onderhoudspersoneel, verzorgers, transporteurs, mannen en vrouwen die werken om te voorzien in de essentiële diensten en in openbare veiligheid, vrijwilligers, priesters, mannelijke en vrouwelijke religieuzen, en zo vele anderen. Zij hebben begrepen dat niemand op zijn eentje gered wordt... Hoeveel mensen oefenen zich dagelijks in geduld en bieden hoop om ervoor te zorgen dat er in plaats van paniek sprake is van gedeelde verantwoordelijkheid. Hoeveel vaders, moeders, grootouders en leraren tonen onze kinderen, in kleine alledaagse dingen, hoe men een crisis kan aanvaarden en hoe men ermee kan omgaan door gewoonten aan te passen, vooruit te kijken en door het gebedsleven te beïnvloeden. Hoeveel bidden, brengen offers en bidden voor het welzijn van eenieder!

Ieder van ons kan in Jozef, de man die op de achtergrond blijft, een dagelijkse, discrete en verborgen aanwezigheid, een voorspreker ontdekken, een steun en een gids in tijden van moeilijkheden. Sint-Jozef herinnert er ons aan dat zij die verborgen lijken of in de schaduw staan een onvergelijkelijke rol in de heilsgeschiedenis kunnen spelen. Een woord van erkenning en dankbaarheid is aan hen allen verschuldigd.

1. Een geliefde vader

De grootsheid van Sint-Jozef was dat hij de echtgenoot van Maria was en de vader van Jezus. Op deze wijze plaatste hij zichzelf, om het te zeggen met de woorden van de Heilige Johannes Chrysostomus, "ten dienste van het gehele heilsplan".

Vert. uit het Engels: Kevin Colle

De Heilige Paulus VI wees erop dat Jozef heel concreet uitdrukking gaf aan zijn vaderschap “door zijn leven tot een offerdienst te maken aan het mysterie van de menswording en zijn verlossend doel. Hij hanteerde zijn wettelijke autoriteit over de Heilige Familie om zichzelf zo compleet aan hen te wijden in zijn leven en werk. Hij vormde zijn menselijke roeping van huiselijke liefde om tot een bovennatuurlijke gave van zichzelf, van zijn hart en van al zijn mogelijkheden: een liefde ten dienste van de Messias die tot volwassenheid opgroeide in zijn huis.”

Dankzij deze rol in de heilsgeschiedenis werd Sint-Jozef door het christelijke volk steeds meer als een vader. Dit zien we door de ontelbaar vele kerken die wereldwijd aan hem zijn toegewijd, de vele religieuze instituten, fraterniteiten en kerkelijke groepen die geïnspireerd werden door zijn spiritualiteit en zijn naam dragen en de vele traditionele volksdevoties te zijner ere. Ontelbaar veel heilige mannen en vrouwen waren hartstochtelijk aan hem toegewijd. Teresa van Avila was één van hen die hem als haar pleitbezorger en voorspreker koos, vaak haar toevlucht tot hem zocht en iedere genade ontving waarom ze hem verzocht. Bemoedigd door haar eigen ervaring spoorde Teresa anderen aan om een devotie te ontwikkelen tot Jozef.

Ieder gebedenboek bevat gebeden tot Sint-Jozef. Bijzondere gebeden worden iedere woensdag tot hem gericht, in het bijzonder tijdens de maand maart, daar deze traditioneel aan hem is toegewijd.

Populair vertrouwen in Sint-Jozef kunnen we merken in de uitdrukking: “Ga naar Jozef”, die de hongersnood in Egypte oproept, wanneer de Egyptenaren de Farao smeekten om brood. Hij antwoordde op zijn beurt: “Ga maar naar Jozef en doe wat hij u zeggen zal.” (Gen 41,55). De Farao verwees hierbij naar Jozef, de zoon van Jacob, die als slaaf verkocht werd door de jaloerie van zijn broers (Gen 37, 11-28) en die, zo vertelt ons de Bijbel, vervolgens onderkoning van Egypte werd (Gen 41, 41-44).

Als afstammeling van David (Mt 1, 16-20), uit wiens huis Jezus zou voortkomen, volgens de belofte aan David gedaan door de profeet

Nathan (2 Sam 7), en als de echtgenoot van Maria van Nazareth, staat Sint-Jozef op het kruispunt tussen het Oude en het Nieuwe Testament.

2. Een tedere en liefhebbende vader

Jozef zag Jezus dagelijks groeien “in wijsheid en welgevalligheid bij God en de mensen.” (Lc 2,52). Zoals de Heer deed met Israël, zo deed Jozef met Jezus: “hij leerde hem lopen, die hem bij zijn armen heeft gevat; met zachte leidsels heb ik hen gemend, met teugels van liefde. Ik was voor hen als degenen die het juk optillen wanneer het tegen de kaken drukt. Ik reikte hem zijn voedsel toe.” (Hos 11, 3-4).

In Jozef zag Jezus de tedere liefde van God: “Een vader zich over zijn kinderen ontfermend zo ontfermt zich de Heer over wie Hem wil vrezen” (Ps 103,13).

In de synagoge, tijdens het bidden van de psalmen, zal Jozef ongetwijfeld keer op keer gehoord hebben dat de God van Israël een God is van tedere liefde, die goed is voor allen, en “wiens erbarmen alle schepselen omvat” (Ps 145,9).

De heilsgeschiedenis wordt uitgewerkt “hopend tegen alle hoop in” (Rom 4,18), door onze zwakheden. Maar al te vaak denken we dat God enkel door onze betere elementen werkt, maar de meeste van zijn plannen worden gerealiseerd in en ondanks onze zwakheid. Zodoende kon Sint-Paulus zeggen: “Ook is er - want anders zouden de buitengewone openbaringen mij verwaand kunnen maken - ook is er een doren in mijn vlees gestoken, als een bode van de satan die mij moet afranselen. Tot driemaal toe heb ik de Heer aangeroepen, dat hij van mij zou weggaan. Maar Hij antwoordde mij: “Je hebt genoeg aan mijn genade. Kracht wordt juist in zwakheid volkomen.” (2 Kor 12, 7-9). Daar dit deel uitmaakt van de gehele heilseconomie, moeten we leren om naar onze zwakheden met tedere barmhartigheid te kijken.

De Kwade doet ons onze zwakheid zien en veroordelen, terwijl de Geest die aan het licht brengt met tedere liefde. Tederheid is de beste manier om de zwakheid in ons aan te raken. Vingerwijzen en het oordelen van anderen zijn

vaak tekens van een onvermogen om onze eigen tekortkomingen te aanvaarden, onze eigen zwakheid. Enkel tedere liefde zal ons redden van de valstrikken van de aanklager (Apok 12,10). Daarom is het zo belangrijk om Gods barmhartigheid te leren kennen, in het bijzonder in het Sacrament van de Verzoening, waar we deze waarheid en tederheid ervaren. Paradoxaal genoeg kan de Kwade ook de waarheid tot ons spreken, maar dat doet hij enkel om ons te veroordelen. We weten dat Gods waarheid niet veroordeelt, maar in de plaats daarvan ons verwelkomt, omhelst, ondersteunt en vergeeft. Die waarheid toont zichzelf altijd aan ons zoals de barmhartige vader in de parabel van Jezus (Lc 15, 11-32). Deze komt ons tegemoet, herstelt onze waardigheid, helpt ons op de been en verheugt zich om ons, zoals de vader het zegt: “Want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden.” (Lc 15, 24).

Gods wil, zijn heilsgeschiedenis en plan waren aan het werk, zelfs door de angsten van Jozef heen. Jozef leert ons aldus dat geloof in God ook betekent te geloven dat hij door onze angsten heen kan werken, door onze zwakheden en onze tekortkomingen. Hij leert ons ook dat we, te midden van de storm van het leven, nooit bang moeten zijn om toe te staan dat de Heer onze koers bepaalt. Soms willen we volledige controle hebben, maar God ziet steeds het grotere geheel.

3. Een gehoorzame vader

Zoals hij met Maria deed, onthulde God zijn heilsplan aan Jozef. Dat deed hij door middel van zijn dromen die in de Bijbel en onder alle oude volkeren beschouwd werden als een manier voor God om zijn wil kenbaar te maken.

Jozef was erg verontrust door de mysterieuze zwangerschap van Maria. Hij wilde “haar niet in opspraak brengen”, dus “dacht hij erover in stilte van haar te scheiden.” (Mt 1,19)

In de eerste droom helpt een engel hem zijn ernstig dilemma op te lossen: “Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; het kind in haar schoot is van de heilige Geest. Zij zal een zoon ter wereld brengen die gij Jezus moet noemen, want Hij zal zijn volk redden uit hun zonden.” (Mt 1, 20-21). Het antwoord van Jozef kwam onmiddellijk: “Ontwaakt uit de slaap

1-5 maart

De vergeving
door Pater Gerard Denys

6-27 maart

De staties van de
kruisweg
door pater Jan Meeus

29-31 maart

De betekenis van de
Goede Week
door de gemeenschap
Moeder van Vrede

**Zondagen van de
veertigdagentijd**

door E.H. Jan Philippe

19 maart

Sint Jozef
door Mgr. De Bie

25 maart

O.-L.-V. Boodschap
door Mgr. De Bie

1-4 april

Witte Donderdag
Goede Vrijdag
Stille Zaterdag
Verrijzeniszon
door Mgr. Koen Vanhoutte

Uitzendingen:

maandag, dinsdag, donderdag, vrijdag en zaterdag
om 9u50
zondag
om 11u30

deed Jozef zoals de engel van de Heer hem bevolen had en nam zijn vrouw tot zich." (Mt 1,24). Gehoorzaamheid maakt het voor hem mogelijk om zijn moeilijkheden te overwinnen en Maria te ontzien.

In de tweede droom vertelt de engel Jozef: "Sta op, neem het Kind en zijn moeder, vlucht naar Egypte en blijf daar tot ik u waarschuw, want Herodes komt het Kind zoeken om het te doden." (Mt 2,13). Jozef aarzelde niet om te gehoorzamen, ongeacht de ontbering die het met zich meebracht: "Hij stond op en week in de nacht met het Kind en zijn moeder naar Egypte uit. Daar bleef hij tot aan de dood van Herodes." (Mt 2, 14-15).

In Egypte wachtte Jozef met geduldig vertrouwen het bericht van de engel af, zodat hij veilig terug naar huis zou kunnen gaan. In een derde droom vertelt de engel hem dat zij die het kind wilden doden gestorven waren en gaf hem de opdracht om op te staan, met het kind en zijn moeder, en terug te keren naar het land van Israël (Mt 2,19-20). Opnieuw gehoorzaamde Jozef prompt.

"Hij stond op, nam het Kind en zijn moeder en ging naar het land Israël." (Mt 2,21).

Tijdens de terugtocht, "toen hij echter hoorde, dat Archelaüs in plaats van zijn vader Herodes over Juda heerste, vreesde hij daarheen te gaan; van Godswege in een droom gewaarschuwd." – nu voor een vierde keer – "begaf hij zich daarom naar het gebied van Galilea. Hier aangekomen vestigde hij zich in een stad, Nazaret geheten." (Mt 2, 22-23).

De evangelist Lucas van zijn kant, vertelt ons, dat Jozef de lange en moeilijke reis ondernam van Nazareth naar Bethlehem om in zijn thuisstad geregistreerd te worden in de volkstelling van Keizer Caesar Augustus.

Daar werd Jezus geboren (Lc 2,7) en zijn geboorte, zoals dat van ieder kind, werd vastgelegd in het register van het Keizerrijk. Sint-Lucas is er in het bijzonder aandachtig voor ons te vertellen dat de ouders van Jezus alle voorschriften van de Wet naleefden: de rituelen van de be-

snijdenis van Jezus, de reiniging van Maria na de geboorte, het opdragen van de eerstgeborene aan God (Lc 2, 21-24).

In iedere situatie verkondigde Jozef zijn eigen "fiat", zoals dat van Maria bij de Annunciatie en zoals Jezus in de Hof van Getsemane.

In zijn rol als hoofd van een gezin, leerde Jozef Jezus gehoorzaam te zijn aan zijn ouders (Lc 2,51), dit in navolging van het gebod van God (Ex 20,12).

Gedurende de verborgen jaren in Nazareth leerde Jezus, in de school van Jozef, de wil te doen van de Vader. Die wil diende zijn dagelijkse spijs te zijn (Joh 4,34). Zelfs tijdens de moeilijkste momenten van zijn leven, in Getsemane, koos Jezus ervoor de wil van de Vader te doen boven de zijne, zo werd hij "gehoorzaam tot de dood, tot de dood aan het kruis" (Fil 2,8). De auteur van de Brief aan de Hebreeënen besluit aldus dat Jezus "gehoorzaamheid geleerd heeft in de school van het lijden." (Heb 5,8)

Dit alles maakt duidelijk dat "Sint-Jozef geroepen was door God om de persoon en de missie van Jezus op directe wijze te dienen doorheen de uitoefening van zijn vaderschap" en dat hij op deze wijze "in de volheid van de tijd meewerkte in het grote heilsmysterie en werkelijk een bedienaar is van de verlossing."

4. Een aanvaardende vader

Jozef aanvaardde Maria onvoorwaardelijk. Hij vertrouwde de woorden van de engel. "De adel van Jozefs hart bestaat erin dat hij datgene wat hij leerde van de wet afhankelijk maakte van naastenliefde. Vandaag, in onze wereld waar psychologisch, verbaal en fysiek geweld tegen vrouwen zo evident is, verschijnt Jozef als een respectvolle en gevoelige man. Hoewel hij het grotere plaatje niet begrijpt, maakt hij een beslissing om de goede naam, de waardigheid en het leven van Maria te beschermen. In zijn aarzelend afwegen hoe hij moet handelen, hielp God hem door zijn oordeel te verlichten."

Zoals vaak in het leven, gebeuren er dingen waarvan we

(vervolg p. 13)

Een katholieke stem bij u thuis!

hoopte ik een andere maal meer geluk te hebben. Met gebed en vertrouwen op de heilige Jozef, deed ik in het begin van maart nog een poging. En werkelijk: nauwelijks had ik op de huisdeur van de ongelukkige vrouw geklopt of een man van middelbare leeftijd opende en vroeg wat ik wenste. "Ik zou graag uw vrouw eens spreken". Hij haalde haar en daar naderde een kleine, tengerere vrouw en ze vroeg schuchter "Wat wilt u, zuster?" Met een schietgebed tot de heilige Jozef, vertelde ik zonder omhaal wat ik van haar wist en dat de zorg om het zieleheil van haar en haar gezin mij hierheen gebracht had. "Ik wil jullie naar God terugleiden", zei ik haar. Ze scheen duidelijk van deze woorden diep onder de indruk te zijn. Ze verbleekte en stond daar als verlamd. Toen ze zich geleidelijk aan hersteld had, antwoordde ze: "Als dat zo is, bent u welkom, zuster. Het is waar, wat u over mij weet. Ikzelf had reeds vaak de wens uit deze zielenood bevrijd te worden en wachtte met verlangen op een helpende hand, omdat ik niet wist hoe ik ermee beginnen moest. Dagelijks bad ik! 'Sint-Jozef, beschermder der echtgenoten, red mij uit mijn ongelukkige toestand'. De heilige Jozef heeft u zeker gezonden!"

Wat moet ik nog verder vertellen? Waar de heilige Jozef zo goed begonnen is, kon het gelukkig slot toch niet ver meer zijn! De man gaf toestemming tot het kerkelijk huwelijk. De vrouw die nog nooit gebiecht had, ontving na het onderricht van drie weken de heilige Sacramenten van Boete en Communie. Een achtjarig kind werd na het nodige onderricht gedoopt. Nog eer de maand van de heilige Jozef ten einde liep, was een hopeloos ongelukkige familie op de weg van het heil teruggekeerd om voortaan christelijk te leven (Zuster Antonia, Buenos Aires).

Kent u Sint-Jozef, Editions Traditions Monastiques, p. 87 e.v.

(vervolg p. 12)

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus

Christus te verkondigen in heel ons land?

Aarzel niet ons te steunen.

RADIO MARIA

BE49 7333 7333 7771

RADIO MARIA

Ga naar Sint-Jozef

Verhalen uit het boek 'Kent u Sint-Jozef'.

Luister naar
via de digitale radio
via telenet kanaal 912
of online op
www.radiomaria.be

RADIO MARIA

DAB+

06:00	Meditatie (Pater Jan Bots)	
06:30	Lezingendienst	
07:00	Angelus	
07:02	Rozenkrans	
07:30	Muziek (maandag tot vrijdag) - Bijbellezing (zaterdag & zondag)	
07:45	De ochtend bij Radio Maria (behalve op zaterdag en zondag)	
08:30	Lauden	
09:00	H. Mis	
	op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50	
09:50	Catechismus behalve op woensdag (Radio Vaticaan 'LIVE') en op zondag (H. Mis)	

10:30		
	Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
	Dinsdag	Langs de blauwe Donau (Jos Decock)
	Woensdag	Radio Vaticaan Live (Kevin Colle) - aansluitend na de H. Mis
	Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
	Vrijdag	Herhaling van donderdag 20u
	Zaterdag	11:00: Talitakoem*

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift	
12:00	Angelus	
12:05	Middaggebed	
12:15	Rozenkrans	
12:40	Het heiligenverhaal van de dag	

13:00		
	Maandag	Biddende Moeders
	Dinsdag	1e: In gesprek met een priester (Patrick Vandenhove) 2e: De Leeswijzer (Kevin Colle) 3e: Kerk in nood 4e: Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
	Woensdag	1e en 3e: Kathovisie (Marianne Hubin) 2e en 4e: De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
	Vrijdag	Kruisweg (aansluitende programmatie: zie vrijdag 14u15)
	Zaterdag	Herhaling van maandag 18u15
	Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15		
	Maandag	Vivendo (Marianne Hubin)
	Dinsdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
	Woensdag	Muziek
	Donderdag	1e en 3e: De Kerkvaders (Nele Uyterhoeven) 2e en 4e: Het archief (Kevin Colle)
	Vrijdag	Vivendo*
	Zaterdag	Muziek
	Zondag	Radio Maria telefoneert*

* Herhaling van eerder uitgezonden programma

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid	
16:10	Lezingen uit Lezingendienst	
16:30	Meditatie* (Pater Jan Bots)	
17:00	Vespers	

17:30		
	Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Dinsdag	Radio Vaticaan*
	Woensdag	Talitakoem (Zuster Marie-Jeanne)
	Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Vrijdag	De week van Radio Maria (Kevin Colle)
	Zaterdag	Radio Vaticaan*
	Zondag	De week van Radio Maria*

18:00 Angelus		
---------------	--	--

18:15		
	Maandag	1e en 3e: In gesprek met een religieuze (Patrick Vandenhove) 2e en 4e: Het zorgportret (Joris Abts)
	Dinsdag	1e en 3e: Het inzicht (Marleen Caers) 2e en 4e: Missio werkt (Missio)
	Woensdag	De Kerk leeft* (18u30)
	Donderdag	Herhaling van dinsdag 13u
	Vrijdag	Klassiekuur*
	Zaterdag	Herhaling van woensdag 13u
	Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30 Rozenkrans		
------------------	--	--

20:00		
	Maandag	Gebed met Sant'Egidio
	Dinsdag	De Kerk leeft*
	Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
	Donderdag	1ste week: Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e week: Openbaring (Diane Kets) 3e week: Mystieke Lectuur (E.H. Paul Vanderstuyft) 4e week: Hagiografische Lectuur (Martine d'Hollander)
	Vrijdag	Gebed met Sant'Egidio
	Zaterdag	Langs de blauwe Donau*
	Zondag	Klassiekuur*

21:00	(Behalve op zondag)	
	Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door 'Het Woord Spreekt' *	
21:30	Completen	
21:45	Heiligen getuigen	
22:35	Catechismus* (maandag tot zaterdag)	
	Zondag: De kerkvaders (1ste, 3de en 5de week) - Het archief (2de en 4de week)	
23:30	Rozenkrans	

Tussen middernacht en 6u 's morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma's plaats.

DE SCHOENEN VAN SINT-JOZEF

In de grote Amerikaanse stad Boston had het rusthuis van de Zusterkens der Armen onderdak verleend aan een eenvoudige oude man, die dringend rust nodig had. In zijn lange leven had hij zulke grote afstanden te voet afgelegd, dat hij er enkele pijnlijke herinneringen aan zijn arme voeten aan had overgehouden. Deze bezorgden hem dikwijls veel pijn.

Op zekere dag zei hij tegen de bedelzuster: "Zuster, probeer toch eens voor mij een paar goede schoenen te vinden, alstublieft". De zuster beloofde het hem en bracht van haar bedeltochten telkens andere schoenen mee. Na elke poging herhaalde hij zijn droevig refrein: "Ze doen me pijn".

Zoals al onze dierbare armen in alle landen had ook deze een bijzondere verering voor Sint-Jozef. Op zekere dag zei hij tot zichzelf: "De Zuster vindt blijkbaar voor mij geen geschikt paar schoenen, maar ik ken wel iemand die mijn wens zal vervullen." En al hinkend ging hij naar de kapel. Hij knielde er neer voor het beeld van Sint-Jozef en bad halffluid, want hij was een beetje doof, dit gebed: "Goede Sint-Jozef, vriend der armen, bejaarden van de zusterkens, mijn oude voeten doen me zoveel pijn... Na Uw lange reis naar Egypte met het Kind Jezus zult U ook wel pijn aan Uw voeten hebben gehad ... De bedelzuster heeft in heel Boston voor mij geen geschikte schoenen kunnen vinden, maar ik ben ervan overtuigd, dat Gij ze wel zult vinden in de grote hemelstad... Goede Sint-Jozef, heb medelijden

met een oude man die lijdt. Beschermder der armen, help mij aan schoenen."

Negen opeenvolgende dagen, vol vertrouwen, sleepte de man zich zo goed en zo kwaad als het ging naar de kapel om zijn bede te herhalen. Tot zijn grote verbazing eindigde de novene zonder dat hij van de hemel het voorwerp van zijn verlangen had ontvangen... "Waarom verhoorde Sint-Jozef mijn gebed niet?", vroeg hij zich af. "Ik heb toch nederig, met vertrouwen en volharding gebeden." De oude man dacht angstig na wat de reden van deze weigering zou kunnen zijn. Plotseling ging hem een licht op. "Hé, maar nu weet ik waarom Sint-Jozef mijn gebed niet verhoord heeft. Sint-Jozef kan mij de schoenen ook niet geven, omdat ik hem de maat niet heb opgegeven". En sneller dan ooit keerde hij terug naar de kapel en verontschuldigde zich daar met een ontroerende naïveteit bij zijn hemelse weldoener: "Vergeef mij, goede Sint-Jozef, vergeef mij. Ik vergat het belangrijkste; ik heb U de maat van de schoenen niet opgegeven.

Deze keer zou hij zeker worden verhoord. Hij ging naar de rookkamer, vulde er zijn stenen pijp en wachtte geduldig af.

Plotseling klonk de bel van de spreekkamer. Het was een bezorger. Deze gaf aan de Eerwaarde Moeder een pakje af van een weldoener. En wat zat er in dat pakje? Heel eenvoudig, een mooi paar schoenen.

"Eerwaarde moeder, deze schoenen passen mij perfect. Ik wist wel dat de goede H. Jozef ze voor mij zou vinden."

Kent u Sint-Jozef, Editions Traditions Monastiques, p. 231 e.v.

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middaggebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:05
12:15
19:30
23:30

**Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid'
om 15:00**

de betekenis niet begrijpen. Onze eerste reactie is er vaak één van ontgoocheling en rebellie. Jozef zet zijn eigen ideeën opzij om het verloop van het gebeuren te aanvaarden, hoe mysterieus ze ook leken, om ze te omhelzen, er verantwoordelijkheid voor te nemen en ze deel te laten uitmaken van zijn eigen geschiedenis. Tenzij we ons verzoenen met onze eigen geschiedenis, zullen we niet in staat zijn enige stap vooruit te zetten, daar we voor altijd gegijzeld zullen blijven door onze verwachtingen en de ontgoochelingen die erop volgen.

De spirituele weg waarop Jozef voor ons uitgaat is er niet één die iets uitlegt, maar die leert aanvaarden. Slechts ten gevolge van deze aanvaarding, deze verzoening, kunnen we beginnen een glimp op te vangen van een breder gebeuren, een diepere betekenis. We kunnen een echo horen van het gepassioneerde antwoord van Job aan zijn vrouw, die hem had aangespoord tot rebellie tegen het kwaad dat hij doorstond: "Het goede nemen we wel aan van God, waarom dan het kwade niet?" (Job 2,10)

Jozef is zeker niet passief en geeft niet op, maar is moedig en nadrukkelijk proactief. In onze eigen levens kunnen aanvaarding en verwelkoming een uitdrukking zijn van de gave van de Heilige Geest in de vorm van standvastigheid. Enkel de Heer kan ons de kracht schenken die nodig is om het leven te aanvaarden zoals het is, met al zijn contradicties, frustraties en teleurstellingen.

Jezus' komst in ons midden is een geschenk van de Vader dat het voor ieder van ons mogelijk maakt om verzoend te worden met het wezenlijke van onze eigen geschiedenis, ook wanneer we er niet in slagen die ten volle te begrijpen.

Net zoals God aan Jozef zei: "Zoon van David, wees niet bevreesd!" (Mt 1,20), lijkt Hij ons te zeggen: "Wees niet bevreesd!" We moeten alle woede en ontgoocheling opzij zetten en de dingen omhelzen zoals ze zijn, ook wanneer het niet is zoals wij het zelf zouden willen.

Niet enkel met gelatenheid maar met hoop en moed. Op deze wijze komen we open voor een diepere betekenis. Onze levens kunnen miraculeus herboren worden indien we de moed vinden om te leven volgens het Evangelie. Het doet er niet toe of het lijkt alsof alles verkeerd is gegaan of dat het lijkt dat sommige dingen niet meer te herstellen zijn. God kan bloemen doen opbloeien uit rotsige grond. Zelfs wanneer ons hart ons veroordeelt, dan "is God groter dan ons hart en Hij weet alles" (1 Joh 3,20).

En hier ontmoeten we opnieuw dat christelijke realisme dat niets dat bestaat verwerpt. De realiteit, in al zijn mysterieuze en onherleidbare complexiteit, is de drager van existentiële betekenis, met al zijn licht en schaduw. Zo kan de apostel Paulus zeggen: "Intussen weten wij, dat God in alles het heil bevordert van hen die Hem liefhebben" (Rom 8,28). Waar Sint-Augustinus nog aan toevoegt: "zelfs datgene wat kwaad genoemd wordt" (etiam illud quod malum dicitur). In dit groter perspectief geeft het geloof betekenis aan ieder gebeuren, of het nu vreugdevol of bedroevend is.

Evenmin zouden we ooit mogen denken dat geloven betekent gemakkelijke en geruststellende oplossingen vinden. Het geloof dat Christus ons leerde is wat we zien in Sint-Jozef. Hij zocht niet naar binnenwegen, maar confronteerde de realiteit met zijn ogen open en aanvaardde er persoonlijke verantwoordelijkheid voor.

De houding van Jozef bemoedigt ons om anderen te aanvaarden en te verwelkomen zoals ze zijn, zonder uitzondering, en om bijzondere zorg te betonen aan de zwakkeren, want God kiest wat zwak is (1 Kor 1,27). "Hij die vader

is van de verweesden, voor de vrouw die haar man mist" (de weduwe) (Ps 68,6), die ons opdraagt de vreemde in ons midden te beminnen.

Ik hou ervan te denken dat het van Jozef was dat Jezus de inspiratie vond voor de parabel van de verloren zoon en de barmhartige vader (Lc 15,11-32).

5. Een creatief moedige vader

Als de eerste stap voor alle ware innerlijke genezing eruit bestaat ons persoonlijk verleden te aanvaarden en zelfs de dingen te omhelzen in het leven waar we niet voor hebben gekozen, moeten we nu nog een ander belangrijk element toevoegen: creatieve moed. Dit komt in het bijzonder naar voor op de manier waarop we omgaan met moeilijkheden. Ten aanzien van moeilijkheden kunnen we ofwel opgeven en er weg van lopen of het op één of andere manier aanpakken. Soms brengen moeilijkheden mogelijkheden naar boven waar we niet eens van wisten dat we ze hadden.

Wanneer we de verhalen van de jeugd van Jezus lezen, kunnen we ons vaak afvragen waarom God niet op een directere en duidelijker wijze handelde. Maar God handelt door gebeurtenissen en mensen. Jozef was de man die door God werd gekozen om het begin van de heilsgeschiedenis te begeleiden. Hij was het ware "mirakel" waardoor God het kind en zijn moeder redde. God handelde door te vertrouwen op de creatieve moed van Jozef. Aangekomen in Bethlehem vonden ze geen plaats waar Maria het kindje ter wereld kon brengen, dus ging Jozef naar een stal, en veranderde deze, zo goed als hij kon, in een verwelkomende thuis waar de Zoon van God in de wereld kon komen (Lc 2, 6-7). Geconfronteerd met het dreigend gevaar van Herodes, die het kind wilde doden, werd Jozef opnieuw gewaarschuwd in een droom om het kind te beschermen en stond hij in het midden van de nacht op om de vlucht naar Egypte voor te bereiden. (Mt 2, 13-14). Een oppervlakkige lezing van deze verhalen kan vaak de indruk geven dat de wereld is overgeleverd aan de sterken en de machtigen, maar de "blijde boodschap" van het Evangelie bestaat er juist in te tonen dat, voor alle arrogantie en geweld van de wereldse machten, God altijd een weg vindt om zijn heilsplan uit te voeren. Het kan dus van tijd tot tijd lijken dat ook onze levens overgeleverd zijn aan de

machtigen, maar het Evangelie toont ons wat werkelijk van belang is. God vindt altijd een manier om ons te redden, op voorwaarde dat we dezelfde creatieve moed tonen als de timmerman van Nazareth, die in staat was een probleem om te keren tot een mogelijkheid door steeds te vertrouwen in de Goddelijke voorzienigheid.

Als het van tijd tot tijd lijkt alsof God ons niet helpt, dan betekent dit zeker niet dat we in de steek werden gelaten, maar dat God ons zijn vertrouwen schenkt om zelf te plannen, creatief te zijn en oplossingen te vinden.

Deze vorm van creatieve moed werd betoond door de vrienden van de lamme, die hem door het dak naar beneden lieten om hem tot bij Jezus te brengen (Lc 5, 17-26). Moeilijkheden stonden niet in de weg van de durf en het doorzettingsvermogen van die vrienden. Ze waren ervan overtuigd dat Jezus de man kon genezen, "maar omdat ze vanwege de menigte geen kans zagen om hem binnen te brengen, gingen ze het dak op en lieten ze hem met bed en al tussen de tegels door neer in de kring vóór Jezus. Toen Hij hun vertrouwen zag zei Hij tegen de man: 'Uw zonden zijn u vergeven.' (Lc 5, 19-20). Jezus erkende het creatieve geloof waarmee ze ernaar zochten hun zieke vriend tot bij Hem te brengen.

Het Evangelie vertelt ons niet hoelang Maria, Jozef en het kind in Egypte bleven. We zijn er echter zeker van dat ze moesten eten, een huis dienden te vinden en werk. Het vraagt niet veel verbeeldingskracht om die details in te vullen. De Heilige Familie diende om te gaan met concrete problemen zoals iedere andere familie, zoals zo vele van onze migranten broeders en zusters die, ook vandaag, hun leven wagen om ongeluk en honger te vluchten. In dit opzicht beschouw ik Sint-Jozef als bijzondere patroon van alle mensen die zich gedwongen zagen om hun thuisland te verlaten omwille van oorlog, haat, vervolging en armoede.

Geestelijke bedevaart met de Wereldfamilie van Radio Maria

Met het initiatief "Uw volk, samen op weg" wil de Wereldfamilie van Radio Maria een krachtig signaal geven als antwoord op de oproep van Onze-Lieve-Vrouw, die ons voortdurend uitnodigt om te vasten, te bidden en tot werken van naastenliefde.

Deze "geestelijke bedevaart" bestaat uit de volgende evenementen:

* Het bidden van de rozenkrans vanuit 7 belangrijke bedevaartsoorden:

● Vasten op brood en water

● Elk moment van gebed tijdens deze dagen (vooral het Rozenkransgebed 's avonds met onze gezinnen) wijden aan de boodschappen van Onze-Lieve-Vrouw, opdat de triomf van haar Onbevlekt Hart spoedig zal plaatsvinden.

* Dagen van solidariteit en daden van naastenliefde: Mariathon 2021 in mei

Dank u om dit initiatief samen met ons bekend te maken. Gedurende dit hele jaar willen we deze pelgrimstocht maken. Hoe meer mensen meedoen, hoe overvloediger de genaden zullen zijn voor de missie van Radio Maria en voor de hele mensheid!

Hartelijk dank voor uw deelname.

Op het einde van iedere passage waar Jozef een rol inneemt vertelt het Evangelie ons dat hij opstaat, het Kind en zijn moeder meeneemt en doet wat God hem heeft opgedragen (Mt 1,24; 2,14.21). Inderdaad, Jezus en zijn Moeder Maria zijn de kostbaarste schatten van ons geloof.

In het goddelijke heilsplan is de Zoon onafscheidelijk van zijn Moeder, van Maria, die verder ging in haar pelgrimstocht van geloof, en trouw haar eenheid met haar Zoon bewaarde tot ze uiteindelijk aan het kruis ging staan.

We zouden ons altijd moeten afvragen of wij zelf Jezus en Maria beschermen, daar ze ook op mysterieuze wijze toevertrouwd zijn aan onze verantwoordelijkheid, zorg en bewaring. De Zoon van de Almachtige kwam in onze wereld in een toestand van grote kwetsbaarheid. Hij diende verdedigd te worden, beschermd, verzorgd en opgevoed door Jozef. God vertrouwde Jozef, zoals Maria, die in hem iemand vond die niet enkel haar leven zou redden, maar altijd zou voorzien voor haar en haar kind. In deze zin kan Sint-Jozef niet anders zijn dan de Bewaarder van de Kerk, daar de Kerk de voortzetting is van het Lichaam van Christus in de geschiedenis, zoals Maria's moederschap gereflecteerd is in het moederschap van de Kerk. In deze voortgezette bescherming van de Kerk blijft Jozef het kind en zijn moeder beschermen en blijven wij, op onze beurt, door onze liefde voor de Kerk, het Kind en zijn moeder beminnen.

Het Kind zou later zeggen: "Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan." (Mt 25,40). Bijgevolg is iedere arme, behoeftige, lijdende of stervende persoon, iedere vreemdeling, iedere gevangene, iedere zieke het "kind" dat Jozef blijft beschermen. Bijgevolg kan de Kerk niet anders dan een bijzondere liefde voor de minsten van onze broeders en zusters betonen, daar Jezus een bijzondere zorg betoonde voor hen en zich persoonlijk met hen identificeerde. Van Sint-Jozef moeten we diezelfde zorg en verantwoordelijkheid leren. We moeten leren het kind en zijn moeder te beminnen, de sacramenten en de naastenliefde te beminnen, de Kerk en de armen te beminnen. Ieder van deze realiteiten is altijd het kind en zijn moeder.

6. Een werkende vader

Een aspect van Sint-Jozef dat werd benadrukt sinds de eerste sociale Encycliek, *Rerum Novarum* van Paus Leo XIII, is zijn band met werk. Sint-Jozef was een timmerman die een eerlijk loon verdiende om te voorzien in de noden van zijn gezin. Het is van hem dat Jezus de waarde, de waardigheid en de vreugde leerde van wat het betekende om brood te eten als vrucht van de eigen arbeid.

In onze dagen, waar werkgelegenheid opnieuw een belangrijke sociale zaak is geworden, en werkloosheidscijfers soms recordhoogten bereiken, zelfs in naties die gedurende decennia een zekere welvaart hebben genoten, is er nood aan een hernieuwing van de waardering van het belang van waardige tewerkstelling, waar Sint-Jozef een voorbeeldige patroon van is.

Werken is een manier om deel te nemen aan het werk van de verlossing, een mogelijkheid om de komst van het Koninkrijk te versnellen, onze talenten en mogelijkheden te ontwikkelen en hen ten dienste te stellen van de samenleving en broederlijke gemeenschap. Het wordt een gelegenheid voor de vervulling van niet enkel onszelf, maar ook van die primaire cel van de samenleving, het gezin. Een gezin zonder werk is in het bijzonder vatbaar voor moeilijkheden, spanningen vervreemding en zelfs uiteenvallen. Hoe kunnen we spreken over menselijke waardigheid zonder te werken aan de zekerheid dat iedereen in staat moet zijn om een fatsoenlijk bestaan te leiden.

Werkende personen, wat hun werk ook mag zijn, werken samen met God zelf en worden op de een of andere manier scheppers van de wereld om ons heen. De crisis van onze tijd, die economisch, sociaal, cultureel en spiritueel is, kan dienen als een oproep voor ons allen om de waarde, het belang en de noodzaak van werk te herontdekken, om een nieuw "normaal" tot stand te brengen waarvan niemand wordt uitgesloten. Het werk van de Heilige Jozef herinnert ons eraan dat God zelf, door mens te worden, het werk niet verachtte. Het verlies aan werkgelegenheid dat zoveel van onze broeders en zusters treft en dat is toegenomen ten gevolge van de Covid19-pandemie, moet dienen als een oproep om onze prioriteiten te herzien. Laten we de

Heilige Jozef, de Arbeider aansporen om ons te helpen bij het vinden van manieren om uitdrukking te geven aan onze vaste overtuiging dat geen enkele jongere, geen enkele persoon, geen enkel gezin zonder werk mag zijn!

7. Een vader in de schaduw

De Poolse schrijver Jan Dobraczyński vertelt in zijn boek *De Schaduw van de Vader*, het verhaal van het leven van de Heilige Jozef in de vorm van een roman. Hij gebruikt het suggestieve beeld van een schaduw om Jozef te definiëren. In zijn relatie tot Jezus was Jozef de aardse schaduw van de hemelse Vader: hij waakte over hem en beschermde hem en liet hem nooit in de steek om zijn eigen weg te gaan. We kunnen denken aan de woorden van Mozes aan Israël: "En in de woestijn...hebt gij ervaren hoe Jahwe uw God u gedragen heeft zoals iemand zijn zoon draagt, heel de lange tocht tot hiertoe." (Deut 1,31). Op gelijkaardige wijze handelde Jozef als een vader gedurende zijn hele leven.

Vaders worden niet geboren, maar gemaakt. Een man wordt geen vader door simpelweg een kind ter wereld te brengen, maar door de verantwoordelijkheid op zich te nemen om voor dat kind te zorgen. Wanneer een man de verantwoordelijkheid voor het leven van een ander op zich neemt, wordt hij op de een of andere manier een vader voor die persoon.

Kinderen lijken vandaag de dag vaak als weeskinderen, zonder vaders. Ook de Kerk heeft vaders nodig. De woorden van de Heilige Paulus aan de Korintiërs blijven actueel: "Want al had gij in Christus duizend opvoeders, gij hebt maar één vader" (1 Kor 4,15). Iedere priester of bisschop zou daar met de apostel aan moeten kunnen toevoegen: "Ik ben je vader in Christus Jezus geworden door het Evangelie." (ibid.) Paulus noemt ook de Galaten: "Ach kinderen, ik moet opnieuw weeën om u doorstaan, totdat ge de gestalte van Christus hebt aangenomen!" (Gal 4,19).

Vader zijn betekent kinderen kennis laten maken met het leven en de werkelijkheid. Ze niet tegenhouden, niet overbeschermend of bezitterig zijn, maar ze in staat stellen zelf te beslissen, van de vrijheid te genieten en nieuwe mogelijkheden te verkennen. Misschien wordt Jozef om deze reden

wel traditioneel een “meest kuise” vader genoemd. Die titel is niet zomaar een teken van genegenheid, maar de optelsom van een houding die het tegenovergestelde is van bezitsdrang. Kuisheid is vrij zijn van bezitsdrang in elk aspect van het leven. Enkel wanneer liefde kuis is, is het echt liefde. Een bezittelijke liefde wordt uiteindelijk gevaarlijk: ze houdt mensen gevangen, verstikt ze en zorgt voor ellende. God zelf heeft de mensheid liefgehad met een kuise liefde, hij heeft ons zelfs vrijgelaten om te dwalen en ons tegen hem te verzetten. De logica van de liefde is altijd de logica van de vrijheid en Jozef wist hoe hij met buitengewone vrijheid moest liefhebben. Hij heeft zichzelf nooit in het middelpunt van de belangstelling geplaatst. Hij dacht niet aan zichzelf, maar richtte zich op het leven van Maria en Jezus.

Jozef vond het geluk niet in louter zelfopoffering, maar in zelfgave. In hem zien we nooit frustratie, maar alleen vertrouwen. Zijn geduldig stilzwijgen was de opmaat naar concrete blijken van vertrouwen. Onze wereld heeft vandaag de dag vaders nodig. Ze is niet gediend met tirannen, die anderen willen domineren om hun eigen behoeften te compenseren. Ze verworpt degenen die gezag verwarren met autoritarisme, dienstbaarheid met slaafsheid, discussie met onderdrukking, naastenliefde met een welzijnsmentaliteit, macht met vernietiging. Elke ware roeping wordt geboren uit de gave van zichzelf, die de vrucht is van een volwassen offer. Ook het priesterschap en het gewijde leven vereisen dit soort volwassenheid. Wat onze roeping ook is, of het nu gaat om het huwelijk, het celibaat of de maagdelijkheid, onze zelfgave zal zich niet ten volle ontplooien als ze stopt bij zelfopoffering. Als dat het geval zou zijn zou de zelfgave, in plaats van een teken te worden van de schoonheid en de vreugde van de liefde, het risico lopen een uitdrukking te worden van ongeluk, verdriet en frustratie.

Wanneer vaders niet het leven van hun kinderen in hun plaats willen leven, openen zich nieuwe en onverwachte horizonten. Ieder kind is de drager van een uniek mysterie dat alleen aan het licht kan worden gebracht met de hulp

van een vader die de vrijheid van dat kind respecteert. Een vader die zich realiseert dat hij het meest een vader en opvoeder is op het moment dat hij “nutteloos” wordt, wanneer hij ziet dat zijn kind zelfstandig is geworden en zonder begeleiding de paden van het leven kan bewandelen. Als hij wordt zoals Jozef, die altijd al wist dat zijn kind niet het zijne was, maar slechts aan zijn zorg was toevertrouwd. Uiteindelijk is dit wat Jezus ons wil laten begrijpen als hij zegt: “En noemt niemand van u op aarde vader; gij hebt maar een Vader, de hemelse.” (Mt 23,9).

Bij elke uitoefening van ons vaderschap moeten we altijd in gedachten houden dat het niets te maken heeft met bezitten, maar eerder een “teken” is dat wijst op een groter vaderschap. In zekere zin zijn we allemaal als Jozef: een schaduw van de hemelse Vader, die “immers de zon laat opgaan over slechten en goeden en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.” (Mt 5,45). En een schaduw die zijn Zoon volgt.

“Sta op, neem het Kind en zijn moeder” (Mt 2,13), zo zei God aan Jozef.

Het doel van deze Apostolische Brief is om onze liefde voor deze grote heilige te vergroten, om het aanroepen van zijn voorspraak te bemoeiden en aan te zetten tot het volgen van zijn deugden en zijn ijver.

Inderdaad, de ware missie van de heiligen is niet mirakelen te bekomen en genaden, maar voor ons ten beste te spreken voor God, zoals Abraham en Mozes en zoals Jezus, “de middeelaar” (1 Tim 2,5), die onze “voorspreker” is bij de Vader (1 Joh 2,1) en die altijd leeft om voor ons te pleiten (Heb 7,25; Rom 8,34).

De heiligen helpen alle gelovigen “te streven naar de heiligheid en de perfectie van hun levensstaat”.

Hun levens zijn het concrete bewijs dat het mogelijk is om het Evangelie te beleven.

Jezus zei ons: “Leert van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart” (Mt 11,29). De levens van de

heiligen zijn evenzeer voorbeelden die we moeten navolgen. Sint-Paulus zegt dit expliciet: “Volgt mij na!” (1 Kor 4,16). Door zijn veelzeggende stilte zegt Sint-Jozef hetzelfde.

En voor het voorbeeld van zovele heilige mannen en vrouwen vroeg Sint-Augustinus zichzelf af: “Wat zij konden doen, kunt u dat ook niet?” en zo naderde hij zijn definitieve bekering waarbij hij zou verkondigen: “Laat heb ik U lief gekregen, O Schoonheid zo oud en zo nieuw.”

We moeten Sint-Jozef enkel vragen voor de genade der genaden: onze bekering. Laten we nu tot hem bidden:

**Weesgegroet,
Beschermer van de Verlosser,
Echtgenoot van de H. Maagd Maria.
Aan u vertrouwde God
zijn enige Zoon toe.
In u heeft Maria
haar vertrouwen gesteld.
Met u werd Christus mens.**

**Gezegende Jozef,
laat uzelf, ook voor ons,
als een vader zien
om ons te begeleiden
op het pad van het leven.
Verkrijg voor ons genade,
barmhartigheid en moed,
en verdedig ons tegen elk kwaad.**

Amen.

Gegeven te Rome, in Sint-Jan van Lateranen, op 8 december, Hoogfeest van de Onbevleete Ontvangenis van de Heilige Maagd Maria, in het jaar 2020, het achtste van mijn Pontificaat.

LITURGISCHE VIERINGEN tijdens de GOEDE WEEK OP RADIO MARIA

‘Onder voorbehoud’

WITTE DONDERDAG

**Herdenking van het
Laatste Avondmaal**

**20u: Eucharistie vanuit
de kapel van de studio's**

GOEDE VRIJDAG

**Gedachtenis van het Lijden en
sterven van onze Heer Jezus
Christus:**

**13u: Kruisweg
15u: Kruishulde
vanuit de kapel van de studio's
20u: Kruishulde**

STILLE ZATERDAG

**21u: Paaswake
vanuit de kapel
van de studio's**

PAASZONDAG

**Hoogfeest van de
verrijzenis van de Heer**

**10u: Eucharistieviering
vanuit de kapel
van de zusters van Liefde te
Kortemark**

Schilderij boven het zijaltaar van de H. Hartkerk te Rome.

GA NAAR SINT-JOZEF